

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 maja 1972 r.

Nr 26

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 145 — nr 103 z dnia 21 kwietnia 1972 r. w sprawie obowiązku, zasad i trybu rozliczeń z budżetem Państwa kwot pochodzących z przedawnionych roszczeń pieniężnych przez niektóre jednostki państwowe 345
- 146 — nr 108 z dnia 26 kwietnia 1972 r. w sprawie przekształcenia Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej w Instytut Turystyki 346

ZARZĄDZENIA:

- 147 — Ministra Finansów z dnia 14 kwietnia 1972 r. zmieniające zarządzenie w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych 346
- 148 — Ministra Komunikacji z dnia 14 kwietnia 1972 r. w sprawie rozporządzania przez jednostki gospodarki społecznej zbędnymi pojazdami samochodowymi i przyczepami 347

145

UCHWAŁA Nr 103 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1972 r.

w sprawie obowiązku, zasad i trybu rozliczeń z budżetem Państwa kwot pochodzących z przedawnionych roszczeń pieniężnych przez niektóre jednostki państwowe.

Na podstawie art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do:

- 1) przedsiębiorstw państwowych,
- 2) jednostek badawczych prowadzonych na zasadach rozrachunku gospodarczego,
- 3) zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych oraz innych równorzędnych jednostek organizacyjnych grupujących takie przedsiębiorstwa,
- 4) jednostek budżetowych w zakresie działalności prowadzonych na zasadach rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych, zwanych dalej „jednostkami gospodarczymi”.

2. Przez użyte w uchwale określenie „przedawnione roszczenie pieniężne” należy rozumieć przedawnione roszczenie pieniężne z tytułu zobowiązania jednostki gospodarczej wynikającego ze stosunków cywilno-prawnych, jak również przedawnione lub prekludowane roszczenie pieniężne z tytułu zobowiązania jednostki gospodarczej wynikającego ze stosunków pracy — niezależnie od trybu, w jakim dochodzone jest roszczenie.

§ 2. 1. Jednostki gospodarcze, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w ust. 3, przekazują do budżetu Państwa kwoty przedawnionych roszczeń pieniężnych.

2. Jednostki gospodarcze objęte:

- 1) planowaniem centralnym — przekazują kwoty przedawnionych roszczeń pieniężnych wraz z odsetkami za zwłokę od wpłat, przekazanych po upływie obowiązującego terminu, na rachunek dochodów budżetu centralnego właściwych ministerstw (urzędów centralnych),

2) pozostałe jednostki — na dochód rady narodowej, której budżetem są objęte, z uwzględnieniem podziału resortowego.

3. Zwalnia się od obowiązku przekazania do budżetu Państwa kwoty przedawnionego roszczenia pieniężnego, jeżeli roszczenie to nie przekracza 1000 zł. Kwoty te podlegają zarachowaniu na zyski jednostek gospodarczych.

§ 3. 1. Przekazanie do budżetu Państwa kwot przedawnionych roszczeń pieniężnych powinno nastąpić w terminie 30 dni, licząc od dnia pierwszego następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiło przedawnienie.

2. Jednostka gospodarcza oblicza i przekazuje odsetki za zwłokę od kwoty przedawnionego roszczenia pieniężnego, przekazanego do budżetu Państwa po upływie terminu określonego w ust. 1, w wysokości określonej dla odsetek za zwłokę od nie uiszczonych w terminie należności budżetowych, przypadających od jednostek gospodarki społecznej.

§ 4. 1. Jeżeli przedawnione roszczenie pieniężne, którego kwota została przekazana do budżetu Państwa, stanie się wymagalne na skutek nieuwzględnienia upływu przedawnienia stosownie do art. 117 § 3 Kodeksu cywilnego i zostanie zasądzone na rzecz wierzyciela — kwota przekazana do budżetu podlega zwrotowi; dłużnik wprowadza do ksiąg rachunkowych kwotę roszczenia, które stało się wymagalne.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w wypadku, gdy organ orzekający odmiennie obliczy okres przedawnienia i przyjmie, że przedawnienie nie nastąpiło.

3. Zwrot kwoty, o której mowa w ust. 1, następuje w ciągu 7 dni od następnego dnia po dniu złożenia przez jednostkę gospodarczą uzasadnionego wniosku.

§ 5. 1. Jednostki gospodarcze obowiązane są wyodrębnić w ewidencji kwoty przedawnionych roszczeń pieniężnych, podlegających przekazaniu do budżetu Państwa, w sposób umożliwiający bieżące ustalenie wysokości tych kwot, kwot faktycznie przekazanych oraz terminowości rozliczeń z budżetem.

2. Do rocznego sprawozdania finansowego przedkładanego wydziałowi finansowemu prezydium właściwej rady narodowej, stosownie do przepisów o finansowej sprawozdawczości statystycznej, należy dołączyć oświadczenie o przekazaniu do budżetu Państwa wszystkich podlegających przekazaniu przedawnionych w danym roku roszczeń pieniężnych, a jeżeli nie wszystkie kwoty przedawnionych roszczeń były przekazane — oświadczenie, że przed terminem ustalonym do sporządzenia sprawozdania finansowego złożono odpowiednie polecenie przelewu w banku.

§ 6. Organy kontroli i rewizji finansowej w wypadku stwierdzenia, że kwoty przedawnionych roszczeń pieniężnych nie zostały przekazane do budżetu w terminie określonym w § 3, powinny przesłać odpowiednie zawiadomienie do wydziału finansowego prezydium właściwej rady narodowej.

§ 7. Nie przekazane kwoty przedawnionych roszczeń pieniężnych, ustalone w toku kontroli lub na podstawie innych danych, podlegają — na zlecenie wydziału finansowego prezydium rady narodowej — przekazaniu do budżetu wraz z odsetkami za zwłokę przez właściwy oddział banku finansującego w ciężar rachunku rozliczeniowego jednostki gospodarczej.

§ 8. 1. Traci moc uchwała nr 404 Prezydium Rządu z dnia 30 maja 1953 r. w sprawie obowiązku odprowadzania do budżetu kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr A-56, poz. 712).

2. Kwoty należności, przypadające na podstawie uchwały nr 404 Prezydium Rządu z dnia 30 maja 1953 r., a nie odprowadzone do budżetu Państwa, powinny być przekazane do budżetu stosownie do § 2 ust. 2 wraz z odsetkami za zwłokę, najpóźniej w terminie dni 30 od wejścia w życie uchwały.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

146

UCHWAŁA Nr 108 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 kwietnia 1972 r.

w sprawie przekształcenia Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej w Instytut Turystyki.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Instytut Naukowy Kultury Fizycznej przekształca się w Instytut Turystyki, zwany dalej „Instytutem”.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 3. Do zadań Instytutu należy prowadzenie badań naukowych związanych z turystyką i wypoczynkiem oraz współudział we wdrażaniu wyników tych badań, współdziałanie w tym zakresie z innymi placówkami oraz kształcenie i doskonalenie kadr specjalistów w zakresie turystyki.

§ 4. Instytut przejmuje zadania z zakresu turystyki, należące dotychczas do Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej, katedr i zakładów turystyki w wyższych szkołach wy-

chowania fizycznego oraz innych jednostek określonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 5. Dotychczasowe zadania z zakresu kultury fizycznej, należące do Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej, przejmują wyższe szkoły wychowania fizycznego.

§ 6. Nadzór nad Instytutem sprawuje Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 7. Traci moc uchwała nr 267 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1953 r. w sprawie powołania Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

147

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 kwietnia 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 5 uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie oprocentowania środków trwa-

łych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 295) zarządza się, co następuje: